

אמיתת סיפור ידוע על המנחת חינוך וכתבי קדשו

ג) עוד רגע אדבר, כדי לקיים מאה"כ מדבר שקר תרחק, ואל תשכן באהליך עולה, אודיע לפני הקוראים הנכבדים על סיפור ידוע ומוכר לכל, ולפי ראות עיני שקר יסודותו כאשר תחזנה עיניכם מישרים.

והוא מה שמסופר אודות הגה"ק בעמח"ס **מנחת חינוך** האריך שבא לפני גיסו מרן בעל דברי חיים זי"ע ובכה במר נפשו על אבידת כתבי הקודש חידו"ת על כל מקצועות התורה ואין מנחם לו עד שהדי"ח שאל לו האם לא נשאר לו מאומה מכל מה שכתב, אמר לו המנח"ח שאכן נשאר לו חיבור קטן הכמות והאיכות שכתב על ספר החינוך אבל אינו כדאי לו לטפל בו כלל ולבקשת הדי"ח הביאו לפניו והסתכל בו וציוה לו להדפיסו ושהספר יתקבל באהבה ורצון בכל בית ישראל עכתו"ד הסיפור, ושאר הגירסאות הן חסר הן יתר על נקודה זו סובבים.

דעו נא ידידי שהסיפור הזה חזי לאיצטרופי להמון השקרים של אוהבי סיפורי גוזמא המגדילים סיפורים להאדירם, שאם תימה אין כאן סיפור אין כאן.

וזה טעמי ונימוקי:

ראה נא בהקדמת תלמידו המביא לדפוס, וז"ל וזה כמה שנים שהיה החיבור הנפלא הנוכחי גנוז וטמיר צפון ונעלם מעין רואי ולא ראה אור למרות גודל התפרסומו ולמרות רצון רבים אשר חכו למאורות צפוני וידעו הליכות מחברו ודרכו בקודש ושמעו אמרו כי נעמו וזעיר שם זעיר שם אליהם דבר יגונב ותהי בפיהם כדבש למתוק, ובכל זאת... יען דרוש כסף רב... כי אמר... אין נפשי להיות חובר חבר... במקום גדולתם ענותנותם... עד כי מאת ד' היתה זאת **כי נוכל אחד גנב ממנו הרבה כתבי קודש אשר היו לו על ענינים מפורזים בלתי מסודרים עדיין** ואז מצאתי מקום להניע לבבו הטהור להיות נעתר לבקשתי ומסר החיבור היקר הלז על ידי... עכ"ל.

הנך רואה כי איפכא שמעינן. הספר היקר **מנחת חינוך** בעודו בכת"י נתפרסם בין התלמידים ורבים חיכו לאורו עד שיגונב זעיר

שם ושם, אלא שהמחבר לא אוה להדפיסו ולהפיצו על פני תבל עד שנגנב ממנו שאר כתבים בלתי מסודרים, אז תתאה גבר ומצאו פתח להניע את לבבו והורשה בידם להדפיסו. **וכדי** שלא ליתן מקום למתעקש להתעקש ראה נא עוד במכתב להגה"צ אבד"ק שטראסבורג וראב"ד העדה החרדית בירושלים עיה"ק תובב"א הנדפס בריש פתחא זוטא על הל' נדה לזקינו הבעמח"ס הנ"ל, וז"ל סיפר לי מה ששמע מפ"ק של המנ"ח זי"ע שאמר **כי שלשים שנה שהה בעבודתו על ספרו לפאר את ספר החינוך** והתחונן אשר זכותו של בעמח"ס החינוך יגן עליו עכ"ל. הכר נא דבר אמת למי החותמת ולמי הפסולים.

ובזה אשים קנצי למלי ואסיים ואומר שלום,

חיים אהרן אונגער
ברוקלין יצ"ו

ב"ה, יום ב' לס' והשענו תחת העץ תשס"ז
לפ"ק

שוכט"ס לכבוד מערכת הקובץ המפואר "עץ חיים" אשר כל הרואה אומר ברקאי וכולו ממתקים וכולו מחמדים, כרכא דכולא ביה, דבר השוה לכל נפש, יה"ר שתזכו להגדיל תורה ולהאדירה וחפץ ד' בידכם יצלח.

באתי בזה להעיר באיזה מקומן של שבחים מה שנתעוררתי בעת עברי בין בתרי גליונכם המפואר, וזה החלי, בעזר צורי, משגב בעדי:

שפתי צדיקים דובבות בקבר - האם דוקא אם נאמרו בשם אומרים

א) בעמ' ל"ה הובא לשון קדשו של הגאון מהרש"ק מבראד זי"ע, וז"ל ואם ירצו לומר הדבר בשמי ודאי שכרם כפול מן השמים, כדן אומר דבר בשם אומרו, ואף אם ירצו לאמרו בשם הרניני מתיר להם ומוחל להם לומר בשם, ולהדפיסם בשם, ועכ"פ לא יהי יגיעי לריק, אשר יגעתי בהם בימי חיי, ומני ומינייהו יתקלס עילאה ואורייתא, עכ"ל, - הנה אף שבודאי ממרוצת